

JOZEF WYBICKI

Żelnomocnik Najwyższego Naczelnika i Rady Najwyższej Narodowej,

Do Obywateli i Mieszkańców Ziemi Polskiej, wyznania Aufzpurkiego, zwyczajnie Holendrami zwanych.

OBYWATELE I BRACIA!

Nieprzyjaciel, który nam odwieczną Ziemię naszą naiechał i opanował, nie widzi pewniejszego sposobu zatrzymania łupu, jak rzucać nasienie niezgody w serca nasze Braterskie; jak dzielić nasze umysły i siły, jak Woynę między nami domową zapalać, iednego z nas przeciw drugiemu uzbrajać, tak: aby ten oręż i ręka, ktoraby nieprzyjaciela Kraiu gromić i pokonywać miała, krwią się Braterską rumieniła. Bracia wyznania Aufzpurkiego! Bracia zwani Holendrzy! wmoviono w was, że was zabiać, łupić będziemy, żeśmy się na was do broni wzięli dla tego, iż innego od nas Religii wyznania i języka iesteście. Patrzcie fałszu tego bezczelność. Wszak Oycowie wasi żyli z naszymi. — Wszak wy z nami. — Gdyby nas ten zakrwawiony Fanatyzm i wściekle prowadziły opinie, wszakbyście w domach waszych iuż dawno mogli byli paść ofiarą złości naszych. — I na którymże z was i Oycow waszych tego okrucieństwa dopelniliśmy zgrozy? Dziś, kiedy mieczem uzbroieni idziemy, ktoregoż z Braci waszych wyzuliśmy z życia lub majątkow? — Strażają was nieprzyjaciele nasi; popłoch ten i postrach idzie przed nami na was, i czyni was naszymi nieprzyjacielami. — Bracia! zwróćcie się za nami. Podźcie naszym śladem. Idźcie na nasze Obozowiska. Doehodźcie, czy który z Braci waszych tego doznał losu, iakim wam grożą? Pytacie się żon: ktorey odebraliśmy męża? Pytacie się

Joseph Wybicki

Bevollmächtigter des höchsten Hauptes und höchsten Rathes der Nation,

an die Bürger Einwohner von Polen Augsburgischen Bekenntnisses, gewöhnlich Holländer genannt.

Bürger und Brüder!

Der Feind, der unsre uralten Befizhümer anfiel und unterjochte, siehet kein zuverlässigeres Mittel seinen Raub zu behaupten, als den Saamen der Zwietracht in unsre Brüderherzen zu streuen, und unsre Gemüther und Kräfte zu veruneinigen, unter uns einen Bürgerkrieg anzufachen, einen Theil von uns gegen den andern zu rüsten; damit die Waffen und Arme, die den Feind unsers Staats bezwingen und zu Boden schlagen sollten, sich mit Brüderblute beflechten. — Brüder Augsburgischen Bekenntnisses! Brüder, Holländer genannt! man hat Euch vorgeredt, wir würden Euch plündern, morden; wir hätten gegen Euch die Waffen ergriffen, weil Ihr ein andres Religionsbekenntniß, eine andre Sprache habt, als wir. Seht! wie schaamlos diese Lüge ist. Eure Väter haben ja mit unsern Vätern gelebt; und Ihr mit uns. Würden wir von einem so blutigierigen Fanatismus, von so rasenden Vorurtheilen geleitet, so hättet Ihr lange schon in Euren Wohnungen das Opfer solcher unsrer Bosheit werden können. Gegen wen von Euch oder Euern Vätern, haben wir uns je eine Grausamkeit der Art zu Schulden kommen lassen? Selbst jetzt, da wir gerüstet, mit dem Schwerdt in der Hand anrücken, wen von Euern Brüdern haben wir des Lebens oder Vermögens beraubt? Unsre Feinde schrecken Euch; diese Furcht, dieß Schrecken wird unter Euch vor uns her verbreitet, und macht Euch zu unsern Feinden. Brüder! kehrt wieder zurück, kommt uns nach! Geht auf unsre Lagerplätze: erkundigt Euch, ob einer von Euern Brüdern das Schicksal erfahren hat, womit man Euch droht? fragt die Frauen, ob wir einer ihren Mann genommen haben? fragt die Kinder, ob wir sie zu Waisen gemacht haben? fragt die Hausväter, ob wir einem sein Eigenthum nahmen? Die Folgen, die That selbst wird Euch

dzieci, czy ktore okerociliśmy? Py-
 tawcie się Gospodarzy, czy komu ode-
 braliśmy własność? Skutek i rzecz
 was przekona, iak myślemy i czynie-
 my. Prowadzą was do nas, i oska-
 rżają za Szpiegow; my na moment su-
 rowość okazujemy, ale w rzeczy ł-
 mney, iako obłąkanych Braci przytu-
 lamy do serca naszego; zostawiamy
 przy życiu i własności, a dawszy
 łodkie napomnienie, naprowadzamy
 was na drogę prawdy i powinności
 waszey. Puszczamy wolnych do do-
 mow. Wracamy, co wam gwałt mogli
 zabrać. Nadgradzamy ieszcze pienię-
 dzmi potoczne szkody, i odbieramy
 od was świadectwo naszej ludzkości.
 Czy ktore ronicie z wdzięczności, wy-
 ciskaiają nasze! — Otoż jest głos nasz
 do was Bracia; oto są dowody nasze-
 go serca, i naszego z wami postępo-
 wania. — Niechże was już więcej nie
 zwodzi nieprzyjaciel. Porzućcie bo-
 śażń, którą w was wraża. — Wyrzućcie
 ład i truciznę, którym serca wasze ku
 nam zaprawił. — Uznaycie nas za Bra-
 ci swoich; a nieprzyjaciela, który nam
 Ziemię naszą wydarł, uznaycie za nie-
 przyjaciela wspólnego. Łączcie się
 z nami: nieście broń wspólnie: okry-
 waycie i kochaycie naszego żołnierza;
 a ia w imie Naywyższego Naczelnika
TADEUSZA KOSCIUSZKI zaręczam
 wam, iż gdy Ziemię naszą oswobodzie-
 my, wy na niey wolnie i bezpiecznie
 Wiarę waszą wyznawać, życie i mają-
 tki wasze posiadać będziecie. — Która
 to Proklamacyą po wszystkich Kościo-
 łach i Szkołach wyznania Aufzpur-
 skiego rozgłosić i publikować zalecam.
 Dan w Obozie pod Gambinem, Dnia 18.
 Września 1794. Roku.

(M.P.)

W Y B I C K I

Peł: N, Nacz: i Rady N, N;

KSIĘGOZBIÓR
 MARCINA ZAMOYSKIEGO

4281 -KZ

überzeugen, wie wir denken und handeln. Führe
 man Euch zu uns und klagt Euch als Spione
 an; so äussern wir nur für einen Augenblick
 Härte; drücken Euch aber, der Wirklichkeit
 nach, als unsere verirreten Mitbrüder an unser
 Herz; wir lassen die Beflagten beym Leben und
 Eigenthum, geben ihnen eine sanfte Erinne-
 rung, und führen sie so auf den Weg der
 Wahrheit und Pflicht hin: frey entlassen wir
 sie in ihre Wohnungen. Wir erstatten Euch,
 was man Euch etwan gewaltsam entriß; ja wir
 ersetzen mit Geld zufälligen Schaden, und
 erhalten von Euch das Zeugniß unsrer Mens-
 schenfreundlichkeit. Die Thränen, die Ihr aus
 Dankbarkeit weint, pressen auch uns Thränen
 aus. — Seht dieß ist unser Zuruf an Euch,
 Brüder! dieß die Beweise unsers Herzens und
 unsers Verhaltens gegen Euch. Der Feind
 müsse Euch hinfort nicht mehr berücken; laßt
 die Furcht fahren, die er Euch einjagt; werft
 den giftigen Groll von Euch, womit er Eure
 Herzen gegen uns erfüllt hat. Erkennt uns
 für Eure Brüder; und den Feind, der uns
 unser Land entriß, für unsern gemeinschaftlichen
 Feind. Verbindet Euch mit uns; greift mit
 uns zu den Waffen; bekleidet und liebt un-
 sere Soldaten; und ich verbürge Euch, im Na-
 men unsers höchsten Oberhauptes, des **T h a d d a s**
u s K o s c i u s z k o: daß wann wir unser Land
 besreyt haben, Ihr darin Euern Glauben frey
 und sicher bekennen, und so auch Euer Leben
 und Euey Habe genießen werdet.

Diese Proklamation soll in allen Kirchen
 und Schulen Augsbürgischen Bekenntnisses vor-
 gelesen und publicirt werden. Gegeben im La-
 ger bey Gumbinnen, den 18ten September
 1794.

(L.S.)

W y b i c k i,

Bevollmächtigter des höchsten Hauptes und
 höchsten Rathes der Nation.

P-18-f-593

2°-2053